

Ett av världens tryggaste länder

Elio Delgado Legon

71 procent har högre utbildning än gymnasium och under tioårsperioden har 40 000 tagit akademisk examen.

Trots att det finns de som vägrar erkänna det så är de goda resultaten av samhällsomvandlingen sedan revolutionssegern 1959 uppenbara för var och en. Många tänker inte på det för det är så självklart – över 70 procent är födda efter 1959 och har inte upplevt tiden innan.

Då liknade Kubas verklighet det som är dagens i många länder i Latinamerika och övriga världen, drabbade av alla möjliga hemskheter. Jag ska bara nämna några för att upplysa yngre läsare och friska upp minnet på de som försöker förneka det uppenbara.

Analfabetismen och den låga utbildningsnivån var ett av de stora hindren för utveckling. Liksom den höga arbetslösheten och de osäkra arbetsförhållandena på landsbygden som bara levde upp under sockerskördens tre månader. De flesta kubaner levde i förfärlig fattigdom och genomgripande otrygghet.

Turism var inget alternativ. Vanliga turister var inte intresserade av att besöka ett land som förutom av fattigdom överallt präglades av otrygghet och våld, båda från polisen och de gangsterligor som kunde dra pistol när som helst.

Det var den stämning som rådde under presidenterna Ramon Grau San Martin och Carlos Prío Socarras, 1944–1952. Efter Fulgencio Batistas statskupp 10 mars 1952 blev det ännu värre: gangsterligorna blev en del av diktaturens förtrycksapparat, ingen kunde känna sig säker någonstans.

Idag är Kuba raka motsatsen. Vi kan promenera var som helst i stan, när som helst dygnet runt utan att vara rädda för att bli angripna. Polisen arbetar för att trygga medborgarnas och besökande turisters säkerhet.

Idag kan vi insupa en atmosfär av fred och trygghet. Inga gangstergäng, ingen knarkhandel, inga gatubarn. Och inga upprorsbekämpande polisstyrkor som riktar tårgasgranater eller vattenkanoner mot demonstranter.

De terroristangrepp som under många år syftade till att destabilisera Kuba och kostade tusentals människoliv kunde neutraliseras tack vare en intelligent och folklig säkerhetstjänst.

Besökare kan fråga vem som helst om vägen och får artiga svar, sådana är kubanerna. De är inte längre det okunniga folk av analfabeter de var före 1959. Idag är det ett bildat folk som kan samtala med besökare om snart sagt vilket ämne som helst.

Jag säger inte att Kuba är ett paradys på jorden. Liksom på andra håll finns kriminella som drar fördel av de oförsiktiga. Men i jämförelse med andra länder är faran obetydligt.

Jag kan ärligt säga, utan att någon kan säga emot, att Kuba är ett av världens tryggaste länder.

Översättning Eva Björklund